

І не минає, не минає!..

Ліна Костенко

І не минає, не минає!
І вже, напевно, не мине.
Тривога душу розпинає:
а що, як любиш не мене?
Я по-латині: аморе, амо!
Невже від цього рятунку немає?
А море, мамо,
а море, мамо, теж не минає.
А море, мамо, аморе, амо,
аморе, амо! А ти єдин.
Я обламаю хвилинам пальці,
щоб не сплітались в печаль годин.
Розпались хмари на міліграми,
і всох колодязь каламаря.
Куди забігти? Аморе, амо...
На карті місяця теж моря.
Чманіє сад од квітучої рясності.
Іду, збиваю росу хвощів...
Море Кризисів.
Море Ясності.
Море Дощів.